

ται για κωμικὸν ὑποκριτὴ· βλ. Webster, *MINC*² σ. 14 καὶ 51 AS 4. □ Ghiron-Bistagne σ. 308, Garton, *ANRW* σ. 589 ἀρ. 1.

118. [Ἀλέ]ξανδρος Μην[- Μάγνης ἀπὸ] Μαιάνδρου, [ὑποκριτὴς παλαιᾶς κωμωδίας] I. 1
BCH 19 (1895) 340 ἀρ. 14 στ. 1 καὶ 11 = IG VII 1761 = Mette, II C 5 b.
Νικητὴς πιθανῶς ὡς ὑποκριτὴς παλαιᾶς κωμωδίας καὶ σίγουρα στὰ ἐπινίκια σὲ ἀγῶνα τῶν Μουσείων στὶς Θεσπιὲς μετὰ τὸ 85 π.Χ. □ O'Connor 21, Ghiron-Bistagne σ. 308, RE I 2 (1894) 1444 ἀρ. 51 + *Suppl.* X (1965) 13.

119. Ἀ[λέ]ξανδρος Νικολάου, Ἀθηναῖος, ὠδός II. 3
FD III 2, 47 στ. 14/5 = SIG 698 A.
Μετέσχε στὴ 2η Πυθαῖδα τῶν Ἀθηναίων στοὺς Δελφούς, ἐπὶ Διονυσίου (127 π.Χ.), ὡς ἀσόμενος τὸν παιᾶνα. □ Klaffenbach 8.

120. Ἀλέξανδρος Σωπάτρου Σαρδιανὸς καὶ Λαοδικεύς, κιθαρωδὸς σεβαστονίκης, τρις ἀρχιερεὺς II. 2 μ.Χ.
(1) *Sardis* VII 1, 13 στ. 4. (2) SEG 6 (1932) 59 στ. 51 = JRS 16 (1926) 246.
(1) Ἐπιψηφίζει ψήφισμα τῆς οἰκουμένης συνόδου τῶν τεχνιτῶν γιὰ ἀγῶνες στὶς Σάρδεις: ἐπιψηφισαμένου [Ἀλε]ξάνδρου Σαρδιανοῦ, ἀρχιερέως τὸ γ'. (2) Γραμματεὺς τῆς συνόδου τὸ 128 μ.Χ.: γραμμ]ατέως Ἀλεξάνδρου Σωπά[τρου - καὶ] Λαοδικέως. Πρβ. Μ. Ἰούλιος Ἀλέξανδρος (→ 100).

Ἀλέξανδρος → 1956.

121. Ἀλεξίας Ἀσκληπίχου Ἀρκάς, αὐλητὴς (τραγωδῶν) III. 2
Nachtergaele ἀρ. 8 στ. 53 = GDI 2564.
Μετέσχε στὰ Ἀμφικτυονικὰ Σωτήρια τῶν Δελφῶν ἐπὶ ἄρχοντος Ἐμμενίδα (259/8 ἢ 255/4; π.Χ.). □ RE I 2 (1894) 1464 ἀρ. 2.

122. ♂ Ἀλεξιμένης, αὐλητὴς (:) III
Διοσκ. *Ἐπίγρ.* XXV (1623-28) Gow-Page = Παλ. Ἀνθ. VII 485.
Σὲ ἐπίγραμμα τοῦ Διοσκορίδη: «On the tomb of Aleximenes, apparently a piper whose music accompanied Bacchic revels in Macedonia» (Gow-Page, II σ. 258).

123. + Ἀλέξιππος Ἀργεῖος, αὐλητὴς IV. 2
(1) SEG 27 (1977) 12 καὶ 14 = Ἀρχ. Δελτ. 25 A (1970) 143 ἀρ. 1 καὶ 145 ἀρ. 3. (2) IG II² 3067 = Michel 935 = SIG 1085.
Μετέχει ὡς αὐλητὴς χορῶν παίδων στὰ Θαργήλια τῆς Ἀθήνας ἐπὶ ἀρχόντων (1) Χαρικλείδη (363/2) καὶ Νικοφῆμου (361/60) καὶ (2) ἀγνώστου. Τὴν τελευταία φορά ἀναγράφεται χωρὶς τὸ ἐθνικό. □ RE I 2 (1894) 1467.

124. Ἀλέξιππος Δεινομένου Κυναιθεύς, παῖς χορευτὴς III. 2.

Nachtergaele ἀρ. 10 στ. 34 = GDI 2566 = Michel 895.
Ἐμφανίστηκε στὰ Ἀμφικτυονικὰ Σωτήρια τῶν Δελφῶν ἐπὶ ἄρχοντος Κλεώνδα (257/6 ἢ 253/2; π.Χ.). □ RE I 2 (1894) 1467.

125. Ἀλέξιππος Φίλοι[-], Λαρισαῖος (:) , κῆρυξ II
Ἀρχ. Ἐφ. 1910, 353 ἀρ. 5.
Σὲ θραῦσμα ἀγωνιστικοῦ καταλόγου ἀπὸ τῆς Λάρισα.

126. ♂ Ἀλεξίς, αὐλητὴς, κυμβαλιστὴς
Ἄνων. Ἐπίγρ. XLII (3832-41) Gow-Page = Παλ. Ἀνθ. VI 51.
Λάτρης τῆς Ρέας-Κυβέλης, ἀναθέτει στὴ θεὰ τὰ μουσικὰ του ὄργανα παρακαλώντας τὴν γιὰ ἥσυχια γηρατειά, σύμφωνα μὲ ἀδέσποτο ἐπίγραμμα.

127. Ἀλεξίς Ταραντίνος, ῥαψωδός IV. 3/4
Ἀθῆν. XII 538 e (Χάρης, *FGrHist* 125 F 4).
Ἐπεδείξατο στὶς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν γάμων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου στὰ Σοῦσα τὸ 324. □ RE I 2 (1894) 1468 ἀρ. 8, Berve 41.

128. Ἀλεξίς Κλεινίου Κλε[ιτ]ό[ρ]ιμος, ἀγνώστης εἰδικότητας I. 1
BCH 109 (1985) 376 στ. 4.
Σὲ κατάλογο (τεχνιτῶν, εἰκάζεται) ἀπὸ τὸ Ἄργος.

129. Ἀλεξίων Ἀλκ[-]ίου Σικυώνιος, ποιητὴς προσοδίων II. 2
Nachtergaele ἀρ. 9 στ. 13 = GDI 2565 Ἀ. Ἀλε[-]ίου Σ.
Ἐμφανίστηκε στὰ Ἀμφικτυονικὰ Σωτήρια τῶν Δελφῶν ἐπὶ ἄρχοντος Νικοδάμου (258/7 ἢ 254/3; π.Χ.) □ RE I 2 (1894) 1466, Skalet 25.

130. Ἀλκάθους Σικυώνιος, αὐλητὴς IV. 2
SEG 27 (1977) 16 = Ἀρχ. Δελτ. 25 A (1970) 146 ἀρ. 5 Ἀλκάθοος Σ.
Μετέσχε στὰ Θαργήλια τῆς Ἀθήνας ὡς αὐλητὴς νικητὴ χοροῦ παίδων Ἰπποθωντίδος καὶ Κεκροπίδος φυλῆς ἐπὶ ἄρχοντος Εὐχαρίστου (359/8).

131. + Ἀλκαῖος, Ἀθηναῖος, κιθαρωδός V. 4
(1) Σχ. Ἀριστοφ. *Θεσμ.* 162. (2) Ἡσύχ. α 3086. (3) Ἡσύχ. ε 3840 (ἀδέσπ. ἀπ. 24 Kock).

Ἀπὸ τὶς διαθέσιμες μαρτυρίες δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση ὅτι πρόκειται γιὰ πρόσωπο ποὺ ζεῖ στὴν Ἀθήνα πρὸς τὸ τέλος τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. καὶ διακωμωδεῖται ἀπὸ τοὺς κωμικοὺς ποιητὲς ὡς ξένος: (1) Τὸν ἐσκώπε οὗτος Ἐὐπολὶς σύμφωνα μὲ τὸν Σχολιαστὴ τοῦ Ἀριστοφάνη: ... ἀλλαχοῦ δὲ Δίδυμός φησιν, ἡ μὲν γραφὴ (δηλ. Ἀλκαῖος) στὸ στ. 162 τῶν *Θεσμοφ.* δύναται μένειν, οὐκ ἂν δὲ τούτου τοῦ μελοποιοῦ μένηται ... ἀλλ' Ἀλκαίου τοῦ κιθαρωδοῦ, οὗ καὶ Εὐπολὶς ἐν *Χρυσῷ Γένει* (ἀπ. 303 K.-A.) μένηται «ὡς Ἀλκαῖε Σικελιώτα Πελοποννήσιε». (2) Μὲ τὰ παραπάνω συσχέτισε ὁ Meineke μία γλῶσσα τοῦ Ἡσυχίου: ἀλκαῖον ... Ἐρατοσθένους δὲ ὄνομα εἶναι τινος

άνθρώπου (κιθαρωδοῦ Meineke) κωμωδουμένου. (3) Με τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἔχουν συνδέσει καὶ μία ἄλλη γλώσσα τοῦ Ἡσυχίου: *Ἐξηκεστιδαλκίδα* παρὰ τὸν *Ἐξηκεστίδην* (→ 842) καὶ *Ἀλκίδην* τοὺς κιθαρωδούς, ὅπου τὸ δεύτερο ὄνομα θεωρεῖται ἀπλῶς ὡς ἄλλη μορφή τοῦ ὀνόματος *Ἀλκαῖος*. Ἴσως αὐτὸν ἀφορᾷ καὶ τὸ ἀπ. 311 K.-A. τοῦ Εὐπολῆ. □ *RE* I 2 (1894) 1505 ἀρ. 10.

132. *Ἀλκίας Δαϊφάντου Κλειτόριος, παῖς χορευτής* III. 2
Nachtergaele ἀρ. 10 στ. 32 = *GDI* 2566 = Michel 895.
Ἐμφανίστηκε στὰ Ἀμφικτυονικά Σωτήρια τῶν Δελφῶν ἐπὶ ἄρχοντος Κλεώνδα (257/6 ἢ 253/2; π.Χ.). Πρβ. → 2890. □ *RE* I 2 (1894) 1515.

133. *Ἀλκίας Ἐπικράτου [-]ιος, κιθαριστής* II. 1
Klee, II C στ. 77 (σ. 15).
Νικητὴς στὰ Ἀσκληπιεῖα τῆς Κῶ ἐπὶ μονάρχου Θεσσαλοῦ τοῦ Θεσσαλοῦ (ἴσως τὸ 178 π.Χ.).

134. *Τ. Αἴλιος Ἀλκιβιάδης Νυσαεύς, ἀρχιερεὺς διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος* II. 2-3 μ.Χ.
IK 11.1, 22 στ. 8 κέ. = *BCH* 9 (1885) 125 κέ.
Τιμήθηκε ἀπὸ τοὺς τεχνίτες τῆς Ρώμης μεῖς ἰσόβια ἀρχιερωσύνη καὶ ἄλλες τιμές γιὰ συγκεκριμένες μεγάλες εὐεργεσίες, πού ἀριθμοῦνται σὲ σχετικὸ ψήφισμα. Πρόκειται γιὰ μιὰ σημαντικὴ προσωπικότητα πού ζεῖ στὴ Ρώμη ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Ἀντωνίνου ἔχοντας στενὲς σχέσεις μεῖς αὐτοὺς τοὺς αὐτοκράτορες· βλ. Robert, *Études épigraphiques* σ. 45 κέ. Γιὰ μιὰ ὑποθετικὴ σύγκρουσή του μεῖς τὸν Γιουβενάλη βλ. J. Gérard, *Juvénal et la réalité contemporaine*, Παρίσι 1976, σ. 106 κέ. □ *PIR*² I A 134.

135. *Ἀλκιβιάδης Βυζάντιος, ποιητής (;)*
IG XII 2, 443 + *Suppl.* σ. 28.
Χαρακτηρίζεται ὡς ὁ πάντα σοφὸς καὶ *Μουσῶν δὲ ἄριστος* καὶ Ἑλλήνων πάντων ὄρνις ἀοιδότατος σὲ ἐπιτύμβιο ἐπίγραμμα ἀπὸ τῆς Μυτιλήνης, ὁψιμῆς ἐποχῆς, σύμφωνα μεῖς τὸ ὁποῖο ἢ σύζυγός του Λουκιλλιανὴ ἐπιμελήθηκε τὸν τάφο του.

136. *Ἀλκίβιος, κιθαρωδός* VI/V
Raubitschek, *Dedications from the Akropolis* ἀρ. 84. = *IG* I² 547.
Σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη: *Ἀλκίβιος ἀνέθεκεν κιθαροιδός, Νεσιότες* (sc. ἐποίει). □ *RE* I 2 (1894) 1533.

Ἀλκίδης → *Ἀλκαῖος*.

137. *Ἀλκιμᾶς Σμυρναῖος, σαλπικτής* I μ.Χ.
CIL VI 2, 10149 = *ILS* 5250.
Σὲ ἐπιτάφιο ἀπὸ τῆς Ρώμης: *Alcimas Zmurneus tubocantius*.

138. *Ἀλκίμαχος, κιθαρωδός* V
Beazley, *ARV*² 1044 ἀρ. 9.
Εἰκονίζεται σὲ ἐρυθρόμορφη πελίκη τοῦ ζωγράφου τοῦ Ἐπιμήδη. Ἀπὸ ἐπιγραφὲς πού στὴν ἴδια ἀγγειογραφία συνοδεύουν τὶς τέσσερις προσωποποιημένες νίκες τοῦ φαίνεται ὅτι νίκησε στὰ Παναθήναια, τὴ Νεμέα, τὸν Μαραθῶνα καὶ τὸν Ἴσθμό. Ἕνας ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀγγειογραφιῶν μεῖς τὴν ἐπιγραφή *Ἀ. καλὸς* συσχετίζεται μεῖς αὐτὸ τὸ πρόσωπο (πρβ. Beazley, *ARV*² 1045 ἀρ. 6 καὶ 8 καὶ 1562). Πρβ. Webster, *Potter* σ. 49 κέ. καὶ Trendall - Webster, *Illustrations* σ. 4.

139. *Ἀλκίμαχος Ἀθηναῖος, τραγικὸς ὑποκριτής* IV
(1) Mette, VI B 1 στ. 6-8 (σ. 194) = *IGUR* 223 + 229. (2) Ἀλ[κ-] Mette, A 2 col. 4 στ. 3 (σ. 165) = *IG* II² 2325 στ. 324.
(1) Δεύτερος (;) στὴ Ρόδο μεῖς τὰ ἔργα τοῦ Σοφοκλῆ (;) [-]εὺς *Ὀδυσσεύς*, *Ἰβηρες* καὶ τὸ σατυρικὸ *Τήλεφος* (πρβ. *TrGF* IV σ. 247 καὶ 434) σύμφωνα μεῖς πολὺ φθαρμένη ἐπιγραφή ἀπὸ τῆς Ρώμης. (2) Ἄν πρόκειται γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο, νικητὴς στὰ Διονύσια τῆς Ἀθήνας. Δὲν ὑπάρχει ἐνδειξη γιὰ τὴν ταύτισή του μεῖς τὸν Ἀλκίμαχο τῆς ἐπιγραφῆς *IG* II² 391. □ O'Connor 24, Ghiron-Bistagne σ. 308 καὶ 364, *PA* 613, *RE Suppl.* I (1903) 61-62 ἀρ. 5 α + X (1965) 16.

140. *Ἀλκιμος, αὐλωδός* III. 4
BCH 98 (1974) 204 ἀρ. 16.
Τραγούδησε γιὰ νικητὴ χορὸ ἀνδρῶν στὸν Ὀρχομενὸ Βοιωτίας σύμφωνα μεῖς ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή σὲ βάση χορηγικοῦ τρίποδος: *Θιόμναστος Λιουκίνω Ἐπικρ[άτεις]* (ἢ [-ατίδας]) *Μικκίωνος ἀνδρεσσι χοραγεῖ[σαντες] νικάσαντες Διωνιούσιν ἀνέθε[ικαν ἄρχοντος] Ὀνασιμβρότω* (τέλος 3ου αἰ. π.Χ.) *αὐλίοντος Διωνιουσ[ίω] (→ 797) αἰδοντος Ἀλκίμω*.

141. *Ἀλκινόη [Αἰ]τώλ[ι]σσα ἀπὸ Θρονίου, ποιήτρια* III. 4
IG XII 5, 812 + *Suppl.* σ. 134.
Τιμᾶται στὴν Τήνο πρὸς τὸ τέλος τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. γιὰ τὶς «ἐπιδείξεις» τῆς στὸ νησί. Ὅτι ἦταν ποιήτρια ἀμφισβητεῖται ἀπὸ τὸν H. Bouvier (*ZPE* 40, 1980, 36-38 = *SEG* 30, 1980, 1066). Πρβ. *Bull. épigr.* 1981 ἀρ. 362.

142. *Ἀλκισθένης, αὐλωδός* III. 3
BCH 98 (1974) 187 ἀρ. 6 (*IG* VII 3210) καὶ 189 ἀρ. 7.
Τραγούδησε δύο φορές γιὰ νικητὲς χοροὺς ἀνδρῶν στὸν Ὀρχομενὸ Βοιωτίας (μεταξὺ 250 καὶ 235 π.Χ.) σύμφωνα μεῖς ἐπιγραφὲς σὲ βάσεις χορηγικῶν τριπόδων: (1) *Μύριχος Πολυκράτιος Ἰαρόνυμος Διογίτωνος ἀνδρεσσι χοραγεῖσαντες νικάσαντες Διωνύσοι ἀνέθεικαν Τίμωνος ἄρχοντος αὐλίοντος Κλεινῖο* (→ 1421) *αἰδοντος Ἀλκισθένιος*. (2) *Λαπουστίων Διοδώρω Μύριχος Καλλιῶνδαο ἀνδρεσσι χοραγεῖσαντες νικάσαντες Διωνοῦσιν ἀνέθεικαν ἄρχοντος Θιοδώρω αὐλίοντος Ἀνδρωνος* (→ 188) *αἰδοντος Ἀλκισσθένιος*.